

НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ
ЦЕНТРАЛНО УПРАВЛЕНИЕ

1000 София, бул. "Княз Александър Дондуков" № 52 Телефон: 0700 18 700 Факс: (02) 9859 3099

Изх. № 24-X-76¹³# 58

Дата, 25.05.2021 г.

ЧРЕЗ

ОКРЪЖЕН СЪД КЮСТЕНДИЛ

т. д. № 28/2015 г.

ДО

АПЕЛАТИВЕН СЪД

СОФИЯ

ЧАСТНА ЖАЛБА

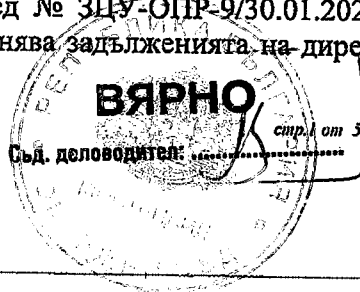
От: Национална агенция за приходите,
гр. София, ул. "Княз Дондуков" № 52,
представявана от Венцислава Петкова –
директор на дирекция „Държавни вземания“
тел. 02 9859 5038

Срещу: Определение № 260201 от 14.05.2021
г., постановено по т. д. № 28 по описа за 2015
година на Окръжен съд Кюстендил, с което е
одобрена сметка по чл. 717д, ал. 2 от
Търговския закон за разпределение на суми в
производството по несъстоятелност на
„ХРАНИТЕЛНИ СТОКИ ПРОПЪРТИ“ АД, в
несъстоятелност

Правно основание: чл. 729, ал. 3 от
Търговския закон, във връзка с чл. 274, ал. 1,
т. 2 от Гражданския процесуален кодекс

УВАЖАЕМИ АПЕЛАТИВНИ СЪДИИ,

На основание чл. 3, ал. 1, т. 10 от Закона за Националната агенция за приходите, агенцията представлява държавата в производството по несъстоятелност. Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 15 от Закона за Националната агенция за приходите, изпълнителният директор на Националната агенция за приходите представлява държавата в производството по несъстоятелност, когато държавата е кредитор с публични и определени със закон частни държавни вземания. Със Заповед № ЗЦУ-ОПР-7/14.01.2020 г. на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, директорът на дирекция „Държавни вземания“, е оправомощен да представлява държавата в производството по несъстоятелност в случаите, в които държавата е кредитор с публични и определени със закон частни държавни вземания. При отсъствие на г-жа Венцислава Петкова, със Заповед № ЗЦУ-ОПР-9/30.01.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, оправомощен да изпълнява задълженията на директор на

дирекция „Държавни вземания“, е г-н Станислав Христов – заместник директор на дирекция „Държавни вземания“.

С настоящата жалба, в срока по чл. 729, ал. 3 от Търговския закон, обжалвам Определение № 260201 от 14.05.2021 г., постановено по т. д. № 28 по описа за 2015 година на Окръжен съд Кюстендил, с което е одобрена сметка по чл. 717д, ал. 2 от Търговския закон за разпределение на суми в производството по несъстоятелност на „ХРАНИТЕЛНИ СТОКИ ПРОПЪРТИ“ АД, в несъстоятелност, обявено в ТРРЮЛНЦ под № 20210517164716, а подаденото от Национална агенция за приходите възражение срещу сметката е оставено без уважение.

Считам оспореното с настоящата жалба определение на съда по несъстоятелността за неправилно поради следното:

Съгласно правилото на чл. 717д, ал. 2 от Търговския закон, в изпълнение на която норма е изготвена оспорваната сметка, когато за купувач бъде обявен кредитор с присто вземане или кредитор с права по чл. 717н, синдикът изготвя сметка за разпределение, в която посочва и каква част от дължимата цена купувачът трябва да внесе за изплащане на вземанията на другите кредитори и каква част се прихваща срещу вземането на кредитора. Посоченото правило защитава правата на кредитор, който има вземане, обезпечено с ипотека или залог, учредени от несъстоятелния търговец. За да бъде признато правото на удовлетворяване по реда на цитираната разпоредба в полза на кредитор обаче, към момента на осребряване на активите, част от масата на несъстоятелността следва да съществува право на предпочтително удовлетворяване от цената на ипотекираното или заложено имущество, което право да е противопоставимо на кредиторите на несъстоятелния търговец. В конкретния случай разпределяната сума е постъпила от продажба на съвкупност от вещи – собственост на длъжника, част от търговското предприятие на „ХРАНИТЕЛНИ СТОКИ ПРОПЪРТИ“ АД, особеният залог върху което не е бил подновен към датата на изготвяне на сметката, нито към датата на продажбата му, поради което вземанията на кредитора както към датата на осребряване на активите, така и към последващата дата на изготвяне на сметката не могат да се ползват с привилегиата, произтичаща от особения залог върху цялото търговско предприятие на длъжника, доколкото същият не е бил подновен. Неподновяването на вписването на особения залог върху цялото търговско предприятие на длъжника има за правна последица непротивопоставимостта на това обезпечение на трети лица, каквито са безспорно и кредиторите на несъстоятелността. В производството по несъстоятелност на „ХРАНИТЕЛНИ СТОКИ ПРОПЪРТИ“ АД има две приети обезпечения представляващи особени залози върху търговското предприятие на длъжника в полза на кредиторите „ГАРД ПРОПЪРТИ“ ЕООД и ЕТ „ИМПОРТ - ЕКСПОРТ 2000 – ВЕЛИЧКО ВЕЛИКОВ“ като нито един от двата не е подновен.

Възприетата от съда по несъстоятелността теза, че с одобряване на списъка на приетите вземания с включване в него на вземането на кредитор като обезпечено, то целите на обезпечението били изпълнени и за кредитора отпадало задължението да извършва последващи действия по подновяване на залога, не се подкрепя от специалните разпоредби, регламентиращи учредяването на валидно обезпечение, което да е противопоставимо на останалите кредитори на несъстоятелността. Цитирана е и разпоредбата на чл. 618 от ТЗ, съгласно която кредиторите запазвали обезпеченията в производството по несъстоятелност. Мотивите на съда индикират за неправилно тълкуване на посочените норми, доколкото подновяването на вписването не съставлява учредяване на ново обезпечение, а само продължаване срока на съществуващо вече такова. Още повече, че в хипотезата на чл. 30, ал. 3 от ЗОЗ изрично е посочено, че вписаният наново залог има действие от датата на вписване. От текста на тази разпоредба ясно се открояват не само различията между подновяване на вписан вече особен залог и ново вписване на вече учреден особен залог, но и различията в правните последици на двете хипотези. Както правилно е посочил Софийски градски съд в постановеното от него Определение № 6263 от 21.11.2019 г. по т. д. № 9005 по описа на съда

2016 г. подновяването на вписването се извършва по молба на заложенния кредитор. Нормата на чл. 646, ал. 1, т. 2 от ТЗ прогласява за нищожно учредяването, но не и подновяването на залог след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност, за което съгласието на длъжника не е необходимо.

Действително, съгласно чл. 618, ал. 1 от ТЗ кредиторът запазва в производството по несъстоятелност правата по дадено обезпечение, т.е. правата на обезпечените кредитори не се накърняват в производството по несъстоятелност, запазват се такива каквито са, в пълният им обем, каквито биха били в случай, че длъжникът не е изпаднал в неплатежоспособност, и за кредитора се налага да реализира правата си по пътя на индивидуалното изпълнение. С цитираната норма не се удължава срока на тези права, а само ги запазва в обема, в който те са съществували.

Изрично и в Определение № 2347 от 01.07.2019 г. по т. д. № 3244/2019 г. на САС е посочено, че ипотеката и особеният залог запазват действието си без подновяване само в изрично предвидените от закона случаи, между които не е откриването на производството по несъстоятелност, нито включване на вземането в списъка на приети вземания, одобрен от съда. Поради това и ако изсрочването на ипотеката или на особения залог настъпи след приемане на вземането като обезпечено, при липса на подновяване, обезпечението няма действие предвид ясните разпоредби на чл. 172, ал. 2 от ЗЗД и чл. 30, ал. 3 от ЗОЗ и кредиторът не се ползва с право на предпочитително удовлетворяване върху цената на ипотекираната или заложената вещ при изготвяне на сметката за разпределение, доколкото е отпаднала една от предпоставките по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ - липсва вписване на ипотеката, респективно на залога по ЗОЗ.

От изложеното е видно, че няма пречка вписването на договора за особен залог да бъде подновено, тъй като подновяването на вписването не е учредяване на нов особен залог. Неподновяването на вписването на договора за особен залог върху цялото търговско предприятие на длъжника, респ. липсата на валидно учреден към датата на продажбата на активите особен залог по смисъла на ЗОЗ води до липсата на елемент от фактическият състав, визиран в нормата на чл. 717д, ал. 2 от Търговския закон към датата на осребряването на съвкупността от вещи от масата на несъстоятелността.

Валидно учреденото към датата на продажбата на активите на длъжника обезпечение е елемент от фактическия състав, визиран в нормата на чл. 717д, ал. 2 от Търговския закон. Този елемент обаче в конкретния случай липсва – заложно право, произтичащо от валидно учреден и противопоставим на кредиторите на несъстоятелността особен залог върху търговското предприятие на длъжника не е налице нито към датата на продажбата на съвкупността от движими вещи, нито към датата на изготвяне на сметката за разпределение, с оглед на което кредиторите „ГАРД ПРОПЪРТИ“ ЕООД и ЕТ „ИМПОРТ – ЕКСПОРТ 2000 - ВЕЛИЧКО ВЕЛИКОВ не са лица, които могат да се ползват от привилегиата на чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ.

Съдът е възприел тезата, че обезпечените кредитори нямат правен интерес от подновяване на вписването на особените залози поради наличието на обща възбрана и заповед върху имуществото на длъжника. Считахме този извод за неправилен, правният интерес на кредиторите относно подновяване на вписването на особените залози произтича от необходимостта от запазване на техните обезпечения и от запазване на привилегиата по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ.

Считахме, че извода на съда по несъстоятелността, мотивирал обжалваното определение, е в противоречие с материалните разпоредби, доколкото съгласно разпоредбата на чл. 729, ал. 1 от Търговския закон при изготвянето на сметка за разпределение синдикът следва да съобрази всички обстоятелства, включително в реда, привилегиите и обезпеченията на вземанията. В този смисъл е и Определение № 2542 от 20.10.2014 г., постановено по ч. гр. д. № 3316 по описа на Апелативен съд София за 2014 г. Цитираната разпоредба задължава синдика при съставянето на сметка за разпределение да съобрази реда, привилегиата и

обезпеченията на кредиторите с вземания по чл. 722, ал. 1 от Търговския закон именно към момента на изготвянето на сметката за разпределение, тъй като от фазата по приемане и одобряване на вземанията на кредитори на длъжника до фазата на разпределение на суми, получени при осребряване на неговото имущество, би могло да изтече значителен период от време, през който, вследствие на определени действия или бездействия на кредиторите или длъжника, би могло да се стигне както до промяна на размера на вземанията им, така и до промяна на тяхната поредност на удовлетворяване по реда на чл. 722, ал. 1, т. 1 от Търговския закон (например при погиване на обезпеченото имущество или неподновяване на вписването на учреденото обезпечение, какъвто е конкретния случай). Всички тези промени следва да намерят отражение при разпределението на суми, получени при осребряване на имуществото на длъжника, което е възможно едва в хода на производството по реда на чл. 728 и чл. 729 от Търговския закон, поради което законодателят е въвел задължение за синдика именно към момента на изготвяне на сметката за разпределение да разпредели получената от осребряването на активите суми съобразно реда, привилегиите и обезпеченията на кредиторите.

В този смисъл е и Определение № 1779/26.05.2016 г., постановено по ч.т.д.н. № 2003/2016 г. на Апелативен съд София, в което въззивната инстанция приема, че определението на съда, с което се одобрява списъка на приети вземания, не формира сила на пресъдено нещо, с оглед на което при изготвянето на сметка за разпределение синдикът следва да съобрази всички новонастъпили и след стабилизирането на определението за одобряване на списъка на приетите вземания обстоятелства, включително промените в реда, привилегиите и обезпеченията на вземанията, по аргумент от нормата на чл. 729, ал. 1 от ТЗ, според която при съставянето на сметка за разпределение синдикът следва да съобрази реда, привилегиите и обезпеченията на кредиторите с вземания по чл. 722, ал. 1 от ТЗ именно, към момента на изготвянето на сметката за разпределение.

Същата теза е застъпена и в Определение № 229 от 26.09.2019 г., постановено по в. ч. т. д. № 307 по описа за 2019 г. на Апелативен съд Велико Търново, където е прието, че синдикът следва да съобрази всички новонастъпили и след стабилизирането на определението за одобряване на списъка на приетите вземания обстоятелства, включително промените в реда, привилегиите и обезпеченията, тъй като актът на съда по несъстоятелността, с който се одобрява списъка на приети вземания не формира сила на пресъдено нещо. Според нормата на чл. 729, ал. 1 от Търговския закон при съставянето на сметка за разпределение синдикът следва да съобрази реда, привилегиите и обезпеченията на кредиторите с вземания по чл. 722, ал. 1, т. 1 от Търговския закон именно към момента на изготвянето на сметката за разпределение, а не към предходен момент, включително и към момента на одобряването на списъка на приетите вземания с неподлежащо на обжалване определение по чл. 692, ал. 1 и 4 от Търговския закон, с възможните корекции вследствие на успешното водене на иски по чл. 694 от Търговския закон.

В Определение № 2360 от 30.07.2018 г., постановено по т. д. № 1156 по описа на Апелативен съд София за 2018 г. въззивната инстанция приема, че при разпределение на налични суми между кредитори с вземания, синдикът трябва да съобрази по аргумент от чл. 721, ал. 1 от ТЗ реда, привилегиите и обезпеченията. Следователно нормата указва, че съобразяването се прави „при разпределението“, нито по-рано, нито по-късно. Нормата на чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ указва, че с вземания от първи ред ще бъде включен този кредитор само ако сумите, които се разпределят, са получени от продажбата на обезпеченото в полза на този кредитор имущество, ако сумите са получени от друго необезпечено имущество, то тогава, няма законова възможност този кредитор да бъде зачетен като привилегирован, а като хирографарен кредитор по отношение на продадените необезпечени в негова полза вещи, той ще бъде поставен на следващ ред в зависимост от съответното основание на вземането му.

С оглед изложеното считаме, че Определение № 260201 от 14.05.2021 г., постановено по т. д. № 28 по описа за 2015 година на Окръжен съд Кюстендил, е неправилно и противоречи на материалния закон, поради което моля да постановите определение, с което да отмените постановеното от първоинстанционния съд определение изцяло, и да укажете на синдика да разпредели сумата от 46 700 лв. – представляваща предложената от кредитора „ГАРД ПРОПЪРТИ“ ЕООД продажна цена на движимите вещи – предмет на реализираната продажба, която сума следва да бъде платена от купувача и същата да бъде разпределена за удовлетворяване на приетите публични вземания в производството по несъстоятелност с поредност на удовлетворяване чл. 722, ал. 1, т. 6 от ТЗ.

Особено искане: Моля на основание чл. 277 от Гражданския процесуален кодекс във връзка с чл. 621 от Търговския закон да постановите спиране на изпълнението на Определение № 260201 от 14.05.2021 г., постановено по т. д. № 28 по описа за 2015 година на Окръжен съд Кюстендил.

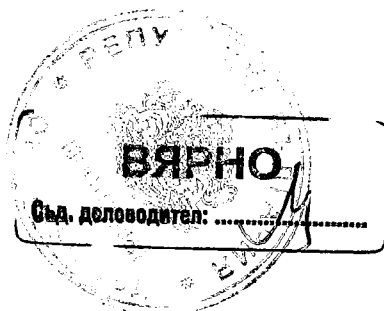
На основание чл. 84, т. 1 от Гражданския процесуален кодекс, Националната агенция за приходите е освободена от заплащане на държавна такса за образуване на настоящото дело.

Приложение:

1. Заверено копие на Заповед № ЗЦУ-ОПР-7/14.01.2020 г. на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите;
2. Заверено копие на Заповед № ЗЦУ-ОПР-9/30.01.2020 г. на изпълнителния директор на НАП.

С УВАЖЕНИЕ:

ВЕНЦИСЛАВА ПЕТКОВА
ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
„ДЪРЖАВНИ ВЗЕМАНИЯ“

10

11

12

13